

Amber Ivan oli Lapin matkasta innoissaan. Isä Robert iloitsi päivästä ilman sairautta.

Päivä Lapissa, jolloin sairaus unohtuu - VIIMEINEN UNELMA TOTEUTUI

18.7.2026 0.00

Jokainen meistä toivoo jotakin. Brittiläiset Charlie

ja leukemiaa sairastava sisarensa Abbie saivat unelmamatkan Lappiin.

UUSINTA: Tämänkin matkan takana oli tuhansien unelmien toteuttaja Barbara White, joka itse sairastuttuaan otti elämäntehtäväkseen viedä sairaita lapsia Lapin-matkalle. Monelle matka on viimeinen.

Lapin pääkaupungin Rovaniemen lentokenttä on Suomen vilkkaimpia joulukuussa. Monitoreissa vilkkuu lentoyhtiöiden koodeja eri puolilta maailmaa ja matkailijoita vastaanottamassa on tonttuja, eläinhahmoja ja toistakymmentä bussia. Kielten sekamelska on melkoinen.

Hiukan sivussa seisoo keski-ikäinen rouva kyynärsauvoihin nojaten. Ympärillä olevasta hälinästä huolimatta hän vaikuttaa hyvin rauhalliselta. Nainen on **Barbara White**, joka toteuttaa vakavasti sairaiden lasten unelmia, on toteuttanut niitä jo 14 000 lapselle.

Barbaran oma tarina on hämmästyttävä. Sairaanhoidtajana työskennellyt brittiläisnainen huomasi itsessään erikoisia oireita 1980-luvun lopussa. Kädet ja jalat puutuivat ja hämäränäkö oli miltei olematon. Liikunnallinen nainen huomasi myös harrastustensa vaikeutuvan. Tragikoomista tilanteesta on se, että Barbara työskenteli tuolloin MS-tautia sairastavien potilaiden kanssa ja tunsikin taudin kulun erittäin hyvin.

Lukumattomien lääkärikäyntien ja tutkimusten jälkeen neurologiaan erikoistunut lääkäri luki diagnoosin.

- *My dear, you have MS. Go home and learn to live with it.* Hyvä ystävä, sinulla on MS-tauti. Mene kotiin ja opettele elämään sen kanssa.

Barbara taisteli tiensä halvaantuneesta vuodepotilaasta takaisin työelämään. Hän kävi työhaastatteluissa, jotka loppuivat lyhyeen naisen kerrottua taudistaan. vaihtoehdoksi jäi hyväntekeväisyystyö, jonka Barbara otti elämäntehtäväkseen.

When you wish upon a star -järjestö syntyi ja sen ainoa tehtävä on toteuttaa vakavasti sairaiden lasten toiveita.

Ensimmäisen kerran Barbara lensi Lappiin 18 vuotta sitten neljän sairaan lapsen kanssa. He viettivät Rovaniemellä ikimuistoisen päivän ajaen poroilla, huskeilla ja moottorikelkoilla. Lapset nauttivat lumessa leikkimisestä ja ihailivat silmät suurina avotulta, jonka lähellä saattoi lämmitellä käsiä. Päivän kohokohta oli Joulupukin tapaaminen, jolloin jokainen lapsi sai oman lahjansa.

Vuosien saatossa on muuttunut vain lasten määrä. Barbara työllistää 17 henkilöä ja lennättää yhteistyökumppaninsa lentoyhtiö Monarch Airlinesin koneilla vuosittain neljästä kuuteen lentoa Lappiin. Rovaniemellä ohjelmapalvelut järjestää Lapin Safarit. Bussissa asiakkaita opastavat kaupunkioppaat tekevät työtään täydellä sydämellä. Suurin osa heistä on ollut mukana jo vuosia.

Lento Manchesterista on laskeutunut ja 150 innokasta brittilästä vanhempineen siirtyy odottaviin busseihin, vain muutama pyörätuoli kertoo lasten taustoista. Todellisuus kuitenkin näkyy lääkintähenkilökunnan läsnäolona. He työskentelevät lapsia hoitavissa sairaaloissa, joten he tietävät jokaisen lapsen tilanteen ja ovat valmiina auttamaan tarvittaessa.

Busseilla ajetaan lyhyt matka lähelle Napapiiriä, jossa lumisen metsän keskellä odottavat porot, moottorikelkat, huskyvaljakkoajelu ja pulkkamäki. Voi sitä riemun määrää, kun lapsia vedetään pulkassa tai kun he kokevat vauhdin hurmaa koiravaljakon kyydissä.

Nuotiopiirissä istuu kaksi aniliinipunaisiin takkeihin puettua tyttöä. He ovat Abbie ja Charlie, kahdeksanvuotiaat kaksoset. Toinen pitää kädessään kuumaa kaakaokuppia ja toinen nauttii silmät ummessa vaahtokarkkeja. Äkkisilmäyksellä tytöt ovat niin samannäköisiä, että varmaan vain heidän vanhempansa erottavat tytöt toisistaan. Suurin ero on se, että Charlie on terve, Abbie sairastaa leukemiaa.

Vanhemmat pitivät matkan salaisuutena aina lähtöä edeltävään iltaan saakka. Tyttöjen riemunkiljahduksilla ei ollut loppua, kun heille selvisi matkan määränpää.

Ulkoleikkien jälkeen lasten matka jatkuu kohti hotelli Pohjanhovia. Lounaan jälkeen paikalle saapuu päivän odotetuin vieras. Joulupukilla on lahja jokaiselle lapselle.

Poromies Reima Ylinampa ajelutti lapsia Joulupukin kulkuvälineellä.

Miten jaksaa työskennellä päivästä toiseen sairaiden lasten kanssa?

- Minulle itselleni on terapiaa, kun saan hymyn lapsen huulille, Barbara vastaa.

Hänen toimistonsa Nottinghamissa on tapetoitu kiitoskirjeillä ja kuvilla. Yksi liikuttavimmista kiitoksista tuli Oliver-pojalta. Hän oli Rovaniemellä 12.12. ja nukkui ikiuneen 26.12. Oliverin hautajaisissa ei ollut yhtään kukkia. Kukkien sijaan 8000 puntaa lahjoitettiin Barbaran järjestölle.

Pieni Amber-tyttönen on nauttinut päivästä isänsä Robert Ivanin kanssa. Takaisin Manchesteriin palaa väsynyt mutta onnellinen pikkutyttö. Päivä on ollut yksi niistä harvoista, jolloin Amber ja hänen isänsä ovat saaneet täysin muuta ajateltavaa kuin Amberin sairaus. Jälleen yksi toteutunut unelma.

Teksti ja kuvat: LEENA VIERIMAA

Marja-Leena Ervasti tarjoi lapsille vaahtokarkkeja.

Tähti toiveen toteuttaa.

Laura Pietrzyk on ollut Barbaran mukana Lapin matkoilla 10 vuoden ajan.